

ČAS

Zgodba govori o vesolju, kjer sta majhna ura in črn možak skoraj vse spremenila.

Začelo se je takrat, ko sem pogledal na uro in ugotovil, da bije z veliko hitrostjo. No, mislil sem, da sanjam. Potem sem tekel k televizorju, da bi videl kaj se dogaja. Tudi tukaj je čas zelo hitro mineval. Nisem vedel kaj storiti in sem tekel kolikor hitro sem mogel, da bi opozoril mamo. Ko sem prišel do nje, je že izvedela, kaj se dogaja s časom. Vsi ljudje so hiteli domov k svojim družinam. Mislil sem, kaj bo sedaj in vedel sem, da moram poiskati nekoga, ki mi bo pomagal. In sem rekel mami: » Mama, jaz grem poiskat nekoga, ki bo reši ta problem!« Mama mi je dejala, naj le grem in naj bom previden.

Odpravil sem se na pot. Mislil sem, da sem nekoga našel, pogledal sem od blizu, bilo je samo navadno drevo. Šel sem naprej in tudi čas je tekel še desetkrat hitreje. Skoraj sem že obupal, ko sem srečal starčka. Vprašal sem ga: » Gospod ali bi mi lahko pomagali ustaviti čas, mislim, da ne bi šel tako hitro.« Starček mi je odgovoril: » Mladenič, pomagam ti lahko samo tako, da ti povem, kdo je odgovoren za to.« In starček mi je povedal, da je to storil neki možakar, oblečen v črno in bil namenjen proti gradu. Zahvalil sem se starčku za pomoč in krenil za črno oblečenim možakarjem, in upal, da bo ustavil čas. Skoraj bi ga dohitel, a iznenada je izginil skozi grajsko steno. Naenkrat pa se je pojavil pred menoj kot duh. Preden bi spet izginil, sem ga vprašal, če bi lahko ustavil čas, da bi ponovno tekel normalno. Odgovoril mi je, da ne bo ustavil časa, zato ker on potuje čez čas in čas gre zato stalno bolj hitro. In tako sem ga prosil, če bi se lahko nehal sprehajati čez čas in nas reši katastrofe. Odvrnil mi je, da bo poskusil biti normalen meščan.

Ko sem se vrnil domov, se je čas upočasnil. Mama me je vprašala, če sem jaz preprečil, da čas teče hitro. Odgovoril sem ji z velikim DA. Mama me je imela tako rada kot še nikoli prej.

Postal sem znan po celiem mestu, še sam župan me je prišel pozdraviti in me nagradil s petsto žetoni.

In z mamo sva srečno živila do konca svojih dni.

Ime in priimek avtorja:	<u>Jan Vindiš</u>
Starost:	<u>14 let</u>
Naslov šole:	<u>OŠ z nižjim izobrazbenim standardom dr. Ljudevitja Pivka Ptuj Raičeva 2, 2250 Ptuj</u>
Mentorica:	<u>Staša Potočnik, učitelj defektolog; stasa.potocnik00@gmail.com</u>